Jørn Rasmussen Pilealle 5, 4760 Vordingborg tlf. 22797113, e-mail:jornrass@gmail.com

Procesbevillingsnævnet, St. Kongensgade

1-3, 2. sal, 1264 København K

Kun fremsendt til post@pbn.dk

Masnedø, den 7. juli 2021

Anmodning om anke til Højesteret

Et fuldbyrdet justitsmord

Måske en lidt dramatisk overskrift, men dog det der beskriver sagen bedst.

Konklusion

En miljøsag omhandlende tømning af en bundfældningstank gik helt galt fra starten. Anklagemyndigheden tilsidesatte både en afhøring og en minimal efterforskning af sigtedes forhold, som den faktisk er forpligtet til.

En fatal misforståelse i hele sagsforløbet var det ensidige fokus på ét regulativ og ikke hele lovkomplekset bag, som er:

1. Miljøbeskyttelsesloven
2. Spildevandsbekendtgørelsen
3. Vordingborg Kommunes tømningsregulativ for bundfældningstanke

Det førte til en byretsdom, som nok var forventelig, men ved efterfølgende aktindsigt var der dokumentation for så mange rettergangsfejl, at en hjemkaldelse til fornyet behandling i byretten havde været det eneste rigtige. F.eks. fik anklagemyndigheden kun oplysning om kommunens korrespondance til mig, men ikke min korrespondance til kommunen, bilag 2.

Men det opleves, at når en sag har fået en forkert opstart, virker systemet meget stift og det er meget svært at udbedre fejlene senere. Således har både statsadvokaten, Advokatnævnet med en second opinion og Landsretten været inddraget. Det var faktisk først i Landsretten, at det miljømæssige aspekt (Miljøbeskyttelsesloven) blev inddraget, men da var løbet ligesom kørt.

Så det endte med, at den sigtede, der faktisk burde havde den anklagende rolle - i miljømæssig sammenhæng - fuldstændig blev kørt over. ”De onde lo og de gode græd”.

Altså, man kan slutte. Fra at domstolene skulle stå på vagt overfor myndighedernes unoder så legaliserer de i dag i stedet deres unoder ved at tillade ordninger, der ikke hviler på et videnskabeligt grundlag og dermed er i konflikt med MBL.

Det er 100 % i retsvæsenets og samfundets interesse, at Procesbevillingsnævnet tillader anke til Højesteret.

Kort resumé

Vordingborg Kommune indførte i 1989 en årlig tvangstømning af kommunens bundfældningstanke, som alle havde pligt til at efterleve, da det var besluttet af kommunalbestyrelsen.

Imidlertid har miljøpolitik/stoffernes kredsløb (cirkulær økonomi) altid interesseret mig. Derfor søgte jeg al den viden omkring bundfældningstankes virkemåde, jeg kunne få fat i på biblioteker etc. fra 1989-1992, bilag 4.

Da Miljøbeskyttelsesloven (MBL) af 1992 blev vedtaget, har jeg lige siden været i et dilemma, da jeg ville være i konflikt med lovens § 3, stk. 2,

> *"Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på*
> *1) de ydre omgivelsers beskaffenhed og forureningens sandsynlige virkning på disse og*
> *2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt."*

> I bemærkninger til Miljøbeskyttelsesloven, da den oprindeligt blev vedtaget, står:

> *"Brundtlandkommissionens anbefalinger om en bæredygtig udvikling er det nødvendigt at sætte ind med forebyggende indsatser, som ud fra et helhedsperspektiv søger at begrænse energi- og ressourceanvendelsen mest muligt […] Under alle omstændigheder bør det fremhæves, at krav om forureningsbegrænsning baseret på princippet om renere teknologi aldrig bør stilles som krav om anvendelse af en nærmere bestemt teknologi […] den skal ikke låse den teknologiske udvikling fast.",*

hvis jeg tillod den årlige tvangstømning.

Efter 1995 er min bundfældningstank blevet tømt 2-3 gange - sidste gang i 2011. Det var ikke med forvaltningens billigelse, at min tank ikke skulle tømmes, så det var et irritationsmoment for begge parter hvert år, når tømningen skulle foretages. Derfor var det lidt på min opfordring, at kommunen skulle foretage en politianmeldelse.

Jeg havde set hen til at blive afhørt så jeg kunne forklare mine bevæggrunde overfor anklagemyndigheden. Men det blev aldrig aktuelt. Det var første del af justitsmordet efter min opfattelse, se udkast til Procesbevillingsnævnet, bilag 5.

På samme måde som anklagemyndigheden tilsyneladende ikke læser, hvad jeg skrev, er jeg også i tvivl om Østre Landsret har læst bilag 5 (udkast til Procesbevillingsnævnet), der var vedhæftet anmodningen om anke til byretten. Det er min vurdering at det eneste rigtige ville være at hjemvise sagen til ny behandling i byretten.

Men lad os komme til det principielle i sagen.
I anklageskriftet er tre retsregler bragt i spil:

1. Miljøbeskyttelsesloven
2. Spildevandsbekendtgørelsen
3. Vordingborg Kommunes tømningsregulativ for bundfældningstanke.

I Grundlovens § 64 "Dommerne har i deres kald alene at rette sig efter loven...". Derfor har mit udgangspunkt siden starten af 1990erne været Miljøbeskyttelsesloven, der som den eneste af de tre, har været under behandling 3 gange i Folketinget inden vedtagelse.

I snart 30 år har jeg holdt mig til og forsvaret MBL og var overbevist om, at jeg var på sikker grund. Den opfattelse havde Byretten tilsyneladende ikke. Retten er dog delvis undskyldt, da vurderingsgrundlaget jf. ovenstående var meget mangelfuldt.

Ikke alene jeg, men formodentlig også andre, finder det meget principielt at vide, hvilket niveau i lovhierarkiet, vi almindelige borgere bliver dømt efter/beskyttet af.

Hvis de fine ord i MBL, som alle er forpligtet til at efterleve, ikke bare skal hvile på mavefornemmelser, så må der stilles helt anderledes krav til videnskabelig dokumentation til en given forordning/regulativ, hvis man forventer en oplyst befolkning skal efterleve dem.

I mit tilfælde havde jeg længe tilladt en årlig tømning, hvis der kunne fremvises videnskabelig dokumentation for det miljøgavnlige i ordningen og dermed ikke krænkede MBL § 3.

Hverken by- eller landsretsdom har forholdt sig til denne problemstilling. Derfor vil jeg stadigvæk håndhæve, at jeg krænker MBL § 3, hvis jeg tillader en årlig tømning af min bundfældningstank.

Landsrettens skriver:
"Byrettens dom i sagen mod Jørn Rasmussen stadfæstes med den ændring, at de idømte tvangsbøder forfalder første gang den 1. august 2021 og skal betales, indtil tiltalte har ladet sin bundfældningstank tømme i overensstemmelse med påbuddet".

I dommen vægter Landsretten Vordingborg Kommunes tømningsregulativ højere end Miljøbeskyttelsesloven (her § 3).

Men i Grundlovens § 64 står: "Dommerne har i deres kald alene at rette sig efter loven...".

Det er hele kernen i sagen. I godt 30 år har jeg troet at være på sikker grund og at Miljøbeskyttelsesloven havde større vægt end et tømningsregulativ. Jeg finder det meget principielt af få afklaret ikke alene for undertegnede, men for alle borgere hvordan de forskellige lag i lovhierarkiet vægter.

Samtidig er det helt "knold og tot", at den bevisbyrde Vordingborg Kommune var blevet afkrævet med, at ordningen hvilede på et videnskabeligt grundlag (med henvisning til MBL), har de ikke kunne løfte i 30 år. Den bevisbyrde har landsretsdommen nu indirekte løftet uden henvisning til den mindste form for dokumentation overhovedet!?, bilag 7.

Altså, man kan slutte. Når myndigheder gennemtrumfer ordninger, der ikke hviler på et videnskabeligt grundlag og dermed er i konflikt med MBL, så legaliserer domstolene i dag unoderne.

Et frygteligt dilemma
Om 3-4 uger er jeg stillet i et frygteligt dilemma. Som landsrettens dom nu foreligger, kan kommunen gennemtvinge en tømning af min bundfældningstank pr 1. august 2021.

Skal jeg fortrænge min samvittighed og tillade kommunen at krænke MBL´s § 3 eller skal jeg holde min samvittighed ren ved at håndhæve MBL og nægte en tømning, som jeg løbende har gjort i 30 år?

Hvis dommen står uimodsagt, må følgende konkluderes:

Hvis ikke vi borgerne kan have tillid til, at den overordnede lovgivning, som vedtages efter 3 behandlinger i Folketinget, har en hvis betydning, er vi ude på et skråplan.

Så bliver det i stedet en afgrænset del af befolkningen, nemlig embedsværkets fortolkning af lovgivningen i form af bekendtgørelser, cirkulærer og regulativer, der er lovgivers vilje.

Eller med andre ord. Det mandat, som befolkningen har givet de valgte folketingsmedlemmer og den vilje, der ligger i lovene, bliver hermed undermineret af en begrænset del af befolkningen, nemlig embedsværket. Måske lever vi så stadigvæk i et retssamfund, men mere et teknokrati end et demokrati.

Det er ikke undertegnede, der har stævnet kommunen, men kommunen der står bag en politianmeldelse. Derfor må det også være kommunen, der har bevisbyrden.

Der er fremført en kvalificeret kritik af, at der mangler en videnskabelig begrundelse for, at ordningen ikke konflikter med MBL´s § 3. Denne kritik er aldrig imødegået på et ædrueligt grundlag.

En ordning kan indføres, men det er ikke et krav fra nogen overordnet lov eller bekendtgørelse.

***kan** bestemme, at der i **hele** kommunen eller **dele** af denne*

Indfører en kommune en tømningsordning, kan de bestemme ar ordningen skal gælde for hele kommunen eller dele af denne, da disse bundfældningstanke virker vidt forskelligt. Men proportionalitetsbegrebet har trange kår i dansk forvaltningspraksis, bilag 2.

Ikke én eneste myndighedsperson har været på åstedet efter 30 års stridigheder ej heller den anklagemyndighed, der har ansvar for efterforskningen, inden sagen blev indbragt for retten.

En domsafsigelse (der ikke konflikter med Grundloven) kunne i stedet have været:

> Vordingborg Kommune har med baggrund i regulativ af 27. marts 2008 indført en tømningsordning for alle bundfældningstanke i kommunen. Men der mangler videnskabelig dokumentation for, at ordningen er i overensstemmelse med Miljøbeskyttelsesloven, derfor frikendes tiltalte.

Et fantastisk signal til dansk miljølovgivning
Det ville give et fantastisk signal til al dansk miljølovgivning, der i langt højere grad skal bygge på ordentlige videnskabelige undersøgelser og dokumentation, end hvad der er tilfældet i dag.

Et kraftigt løft i retsvæsenets agtelse i befolkningen kan heller ikke udelukkes!
Under alle omstændigheder vil det løfte al miljøpolitik op på et helt anderledes seriøst niveau.

Derfor gentager jeg.
Sagen berører centrale elementer om borgernes retsstilling i de forskellige lag af lovhierarkiet og hvilken betydning Grundloven har i den sammenhæng. Derfor er sagen meget meget principiel og jeg mener, det vil være uansvarligt, hvis ikke Højesteret får lov til at give sit besyv med.

Derfor anmoder jeg Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at anke sagen til Højesteret.

Bilag:

Bilag 5: Udkast til anke og Procesbevillingsnævnet som alligevel ikke var påkrævet

> Bilag tilhørende udkastet (bilag 5):
> Bilag 0 … Byretsdom 1990-88990-00001-18
> Bilag 1 … Redegørelse til politi ”Forsvarsskrift”
> Bilag 2 … Skrivelse til Vordingborg Kommune v/Rolf Houlgaard
> Bilag 4 … Oplæg til forsøg omkring en bundfældningstanks virkemåde

Bilag 6 Landsretsdom 10. afd. nr. S-2203-20 trixtanksagen 2021-06-29
Bilag 7 Afvisning af anklagers videnskabelige bevis 2020-06-08

Sign.

Jørn Rasmussen